Τα Δενδρά - Μιδέα βρίσκεται στο ενδιάμεσο των Μυκηνών και της Τίρυνθας, σε μια λοφώδη με δέντρα περιοχή και θα έπρεπε να χρησιμοποιεί την Τίρυνθα ή την Επίδαυρο σαν λιμάνι. Οι άνθρωποι ήταν πλούσιοι εκεί αλλά η λίθινη ακρόπολη δεν μπορεί να παραβληθεί με τους μεγάλους της γείτονες.

Εδώ ο Persson ανέσκαψε το 1926 ένα θολωτό τάφο του οποίου η "αρμονία" είχε πέσει μέσα κατά τη διάρκεια του 10ου π.Χ. αιώνα και του οποίου ο θάμος είχε αναταραχθεί από τυμβωρύχους της Πρωτογεωμετρικής περιόδου. Και εδώ τρεις κιβωτιόσχημοι λάκκοι κάτω από το δάπεδο περιείχαν σκελετούς και κτερίσματα. Ένας μικρός βασιλιάς στον τρίτο τάφο βρισκόταν κυριολεκτικά καλυμμένος με μεταλλικά αγγεία και όπλα: χρυσά και ασημένια κύπελλα με σκηνές θαλάσσιας ζωής και κυνηγιού ζώων. Δαχτυλίδια κατασκευασμένα από λεπτά επάλληλα ελάσματα αργύρου, μολύβδου, χαλκού και σιδήρου, πέντε ξίφη με χρυσές λαβές και αποσαθρωμένες θήκες, αιχμές δοράτων, μαχαίρια και σφραγιδόλιθοι. Το σημαντικότερο πλεονέκτημα του νεκροταφείου των Δενδρών αποτελεί η μεταλλοτεχνία του και η νέα, τολμηρότερη, επιπεδική τεχνοτροπία που έχει άμεση σχέση με το γεγονός ότι βρίσκεται πολύ κοντά στην πρώιμη περίοδο.

Τα κύπελλα των Δενδρών, που επαινέθηκαν πάρα πολύ, απεικονίζουν το ένα χταπόδια που κολυμπούν στον θαλάσσιο βυθό με απόδοση σε χαμηλό ανάγλυφο, ενώ το άλλο φέρει εμπίεστη διακόσμηση τεσσάρων άκαμπτων, έντονα χρωματισμένων βουκρανίων από χρυσό και νιέλλο. Η Μινωική επίδραση στο πρώτο και τα αντίστοιχα της Α. Μασογείου του δεύτερου μας πείθουν για την δραστηριότητα που ανέπτυξαν τα Δενδρά στο Αιγαιακό εμπόριο. Ακόμη πιο εκλεπτυσμένος είναι ο θησαυρός των αργυρών αγγείων από τον τάφο 10, τα οποία έχουν όλα ακριβείς απομιμήσεις σε πηλό. Αυτός ο τάφος "χρονολογήθηκε" από τα Ανακτορικού ρυθμού αγγεία του. Τα διακοσμημένα μεταλλικά αγγεία του εμφανίζουν μια ελεγχόμενη αρχιτεκτονική ισορροπία. Ένα ασυνήθιστο ποτήρι φέρει διακόσμηση από πάπιες που πετούν σε κανονικό σχηματισμό. Μέσα από μια πολύπλοκη τεχνική χαμηλού ανάγλυφου και επιφανειακής εγχάραξης, κάθε πάπια φαίνεται σε διπλή χαρακτηριστική προοπτική, το σώμα από τα πλάγια και οι φτερούγες από κάτω, να πετά πάνω από ή τις ανταύγειες του ελαφρού κυματισμού της θάλασσας, απομονωμένη και έντονα τονισμένη μέσα στο πλαίσιο ενός διακοσμητικού τετράφυλλου από ασημένιο σύρμα. Η από νιέλλο και χρυσό λαβή και η φολιδωτή επινόηση για την απόδοση του νερού αποδεικνύουν ότι αποτελεί συνέχεια της θαυμαστής τέχνης των Λακκοειδών Τάφων. Το ποτήρι αυτό είναι σύγχρονο με μια γοητευτική τυπική σύνθεση επάνω σ' έναν σφραγιδόλιθο από αμέθυστο, που προέρχεται από το Μυρσινοχώρι και στον οποίο απεικονίζονται δύο πάπιες να πετούν στο ύψος του ορίζοντα.

Ένα ασημένιο ποτήρι, του οποίου βρέθηκαν κομμάτια μέσα στον θολωτό τάφο, κάνει

εντελώς διαφορετική εντύπωση, καθώς οι σκηνές κυνηγιού που απεικονίζει, εκτείνονται πάνω σ' ένα γυμνό πεδίο με εναρμονισμένες κινήσεις. Δύο σκυλιά ελεύθερα σ' ένα λιβάδι κυνηγούν τέσσερα ελάφια. Έχουν επιτεθεί στα πλευρά τους και δαγκώνουν τα ελάφια στην άκρη των ποδιών τους. Πιο πίσω ένα νεαρό ζώο ανακόπτει τον καλπασμό του και ένα ελάφι συστρέφει το σώμα του με ένα πήδημα στην προσπάθειά του να ανοίξει δρόμο.

Μία από τις συναρπαστικές ανακαλύψεις στα Δενδρά είχε διεθνείς επιπτώσεις διαφορετικού είδους. Το 1960 ένας γνωστός τάφος παραβιάσθηκε από κλέφτες οι οποίοι μπόρεσαν να μετακινήσουν την πόρτα. Στη συνέχεια ο θαλαμοειδής τάφος (αριθ. 13) ανεσκάφει από τους Βερδελή και Astrom και βρέθηκε ότι περιείχε μια μόνο ταφή ανδρός, έναν πολεμιστή, ο οποίος φορούσε μια πλήρη χάλκινη πανοπλία και περιβαλλόταν από άλλο στρατιωτικό οπλισμό. Είναι η πρώτη πανοπλία αυτού του είδους που μας είναι γνωστή από την Ελλάδα, πριν από τους Σκοτεινούς Αιώνες, και τάφηκε περίπου ταυτόχρονα με την πτώση της Κνωσσού. Αποτελείται από δύο *γύαλα*, μπροστά και πίσω, τα οποία συνδέονται στα πλευρά με πλεκόμενους δερμάτινους ιμάντες. Κάτω από τους γοφούς, σαν είδος φούστας, κρέμονται τρεις ευλύγιστες μεταλλικές ζώνες από χαλκό, η χαμηλότερη μπροστά έχει τρύπες για την ρύθμιση του ύψους έτσι ώστε να προσφέρει μεγαλύτερη άνεση στους μηρούς, όταν έτρεχε ο πολεμιστής. Στον λαιμό καταλήγει σ' ένα ψηλό χάλκινο περιλαίμιο και στο σημείο που αυτό ενώνεται με τον θώρακα υπάρχει ένα επικαλυπτήριο διακοσμητικό έλασμα που πέφτει κάθετα πάνω στο στήθος. Δύο επώμια δένονται με ιμάντες στο κύριο έλασμα, αρκετά χαλαρά για άνετη κίνηση κατά την χρήση του ξίφους ή του δόρατος. Ένα ζευγάρι χάλκινες κνημίδες προστατεύουν τα πόδια. Ο υπόλοιπος οπλισμός του πολεμιστή

αποτελείτο από κράνος επενδεδυμένο με χαυλιόδοντες κάπρου και χάλκινες παραγναθίδες, δέρμα τεντωμένο επάνω σε σ' ένα ξύλινο πλαίσιο που πιθανώς αποτελεί ασπίδα, τρία χάλκινα και τρία πήλινα αγγεία και ένα χάλκινο χτένι με χρυσά δόντια. Τα ξίφη του έλειπαν, προφανώς επειδή αρπάχτηκαν από τους κλέφτες.